

ת"פ 8871/11 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ליאור זונה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 16-11-8871 מדינת ישראל ני זונה(עצייר)

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינט רון
בעвин: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
ליאור זונה - הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד עידן יוסף

ב"כ הנאשם עו"ד לiran חסיד

ה הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

ה הנאשם הורשע, על פי הودאותו, בעבירה של הטרדת עד, לפי סעיף 249 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן, במהלך חודש יולי 2016, נחקר הנאשם, יחד עם מעורבים נוספים ובניינם המתלונן בחשד להלכנת הון ולביצוע עבירות נוספות. ביולי 2016 הוגש כתוב אישום נגד הנאשם ושבעה אחרים בבית משפט המחויז בתל אביב.

ביום 06.10.16 קיבל לידי אחד מן המעורבים בפרשה זו את חומר החקירה ובין היתר, את עדותו של המתלונן. בסמוך לאחר מכן ועד ליום 16.11.01, הגיע הנאשם לביתו של האחר ועיין בחומר החקירה ובעדות שמסר המתלונן.

ביום 16.11.16 בשעה 10, שלח הנאשם למטלון מסרונו ובו צילומים של הודעת המתלונן המפלילה את הנאשם, הוסיף ציטוט מתווך של המתלונן וכותב "הופעלו עלייך לחצים אה? פשש בהצלחה אחינו".

טייעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ועל הערך החברתי המוגן שהוא יכולת רשות החוק לבצע את מלאכתן.

מדיניות הענישה הנהוגה מתחשבת בנסיבות להרטיע המבצעים עבירות מעין אלה.

לדידה של המאשימה, מתוך העונש ההולם נع בין מסר חדש מסר אשר ירצה בדרך של עבודות שירות.

הנائب אמן נעדך עבר פלילי והודה במעשים. אולם, שירות המבחן סבור כי הוא נטל אחריות חלקלית על מעשיו, מרוכז בעצמו ובצריכו ושלל הצורך בטיפול. הנאשם מתקשה לחוש אמפתיה למתלוון ובשיחה עם המתלוון, התרשם שירות המבחן כי מתלוון אשר מתגורר בסמיכות לנואשם, עדין חשש מפניו.

הנائب בקש כי הרשותו תבוטל בשל השלכה על תפקודו התעסוקתי. אולם, זה לא הצבע על פגיעה קונקרטית בעתידו בשל הרשותו אל מול שירות המבחן. על כן, על הרשותה להיוותר על כנה.

ב"כ המאשימה עתר להשתת על הנאשם עונש של מסר מותנה.

טייעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטייעוני לעונש את נסיבותו האישיות של הנאשם. העבירה בה הורשע הנאשם אינה ברף הגבבה והוא ייחסית פחותה. עוד הדגיש כי הרשותו של הנאשם תהווה מכחה קשה לפרנסתו ולפרנסת אנשים נוספים. לנائب עסק בתחום הארגנויות המספק שירותים לציבוריים ובין היתר למשטרת ישראל ורשויות מקומיות. הנאשם לא הציג בפני שירות המבחן מסמכים כלשהם על כך, משום שאין בידו מסמכים כאלה. גופים פונים אליו עקב המוניטין לו זכה ועל כן, אין בידו מסמכים.

תסוקיר שירות המבחן מצין כי הנאשם נטל אחריות חלקלית, משום שהוא הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית. ביחס לעבירה בה הורשע כתע - הטרדת עד - הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו. עוד ציין כי שירות המבחן ציין כי המסוכנות הנובעת מן הנאשם הינה נמוכה.

הנائب הודה בביצוע העבירה וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לצאת ממתחם העונש ההולם ולבטל את הרשותו של הנאשם.

מטרם ההגנה העידו מספר עדי אופי אשר העידו על אופיו הטוב של הנאשם ועל עזרתו אחרים.

הנائب סיפר בבית המשפט כי היה בקשר חברי עם המתלוון והתנהגו נבעה מתסכו נבעה מתסכו בעקבות שיחה שניהל המתלוון עם אביו של הנאשם. הנאשם סיפר כי במסגרת עבודתו, הוא מש mach אנשים ועובד הרבה עם גופים דוגמת משטרת ישראל, האגודה למען החיל ובתי חולים. הרשותו בדיון תגרום לו נזק.

תסקירות שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן כולל את קורות חייו של הנאשם. הנאשם בן 37 שנים, נשוי ואב לשניים. הנאשם נעדר הרשותות קודמות, כנגדו קיימים 3 תיקים פתוחים בגין עבירות כלכליות מן השנים 2011 ו- 2016.

הכיר את המטלון במסגרת עסקית. בחלוקת התפקידים ביניהם, הנאשם ניהל את העסק והמטלון היה הבעלים. העסק נקלע לקשיים כלכליים ומאז, מתנהלים הליכים מול רשות המיסים בשל אי תשלום מיסים.

ה הנאשם הודה כי ביצע עבירה של טרדת עד, אך שלל כוונה להפחיד את המטלון וכי בעת ביצוע העבירה, לא היה ער למשמעות מעשיו כהפרת חוק.

שירות המבחן ציין כי הנאשם לקח אחריות חיליקית על מעשיו, היה מרוכז בעול שנגרם לו מצדיו ובפרט, בפגיעה שנגרמה לו, לשם עמו הגשת התלוונה נגדו. הנאשם מסר כי כוונתו אין לו קשר עם המטלון, למורתו שהם מתגוררים בסמיכות.

ה הנאשם שלל צורך בטיפול ומסר כי העבירה אינה אופיינית לאורח חייו, תוך שהוא שולל דפוסי אלימות. כן, הביע חשש מפגיעה עתידית במידעה וירושע, אך לא הציג מסמכים בנושא.

בשיחה טלפונית עם המטלון, התרשם שירות המבחן כי הוא עדין חששמן הנציג, על אף שמאז, הנאשם לא יצר עמו קשר.

שירות המבחן ציין כי בולטם קשייו של הנאשם לראות את הפגיעה במטלון, היותו ממוקד בעצמו ובצריכיו והתנהלות אימפלטיבית תוך קשיי תקשורת במצבי קונפליקט.

הסיכון להישנות התנהלות אלימה הינו נמוך וכך גם חומרתה הצפואה.

שירות המבחן נמנע מהמליץ המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם והמליץ כי תוטל עליו ענישה דוגמת מאסר שניית לרצותו בדרך של עבודות שירות אשר מהוות ענישה קונקרטית ומוחשית מהוות הרתעה ומפחיתה סיכון להישנות מקרים דומים.

דין

ה הנאשם הורשע בעבירה של טרדת עד.

ב"כ הנאשם עתר כי עניינו של הנאשם יסתהים באירוע הרשעה, עקב נסיבותיו הייחודיות של הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנענות מהרשעה:

"...הימנענות מהרשעה אפשרית אפילו בהצבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע 피해 חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים

המפורטים לעיל".

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו. לנאשם עסוק בתחום הארגנות. האמרה לפיה העסק מספק שירותים לגופים ציבוריים אינה מספיקה. הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית בעתידו וכי הרשותו בדין תגרום לגופים מסוימים לא לשכור את שירותו. אין די באמירות בעלים ובפגיעה אפשרית בפוטנציאלי תעסוקתי. כמו כן, אין מדובר בעסק המספק שירותים רק לגופים ציבוריים אלא בעסק בידורי אשר מעצם טיבו יכול לספק שירותים למגנון האוכלוסייה. אוסף ואציג כי הודיעתו בביצוע העבירה והיומו אדם בעל אורח חיים נורמלי אין בהם די כדי להוות שיקול לעניין זה.

עוד אציג כי הימנעות מהרשעתו בדין של הנאשם, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי הרטעה. הנאשם במעשהיו, פגע בתחושים הביטחוניים של הפרט, בתקינות עובדות רשות אכיפת החוק ובסדרי שלטון ומשטר תקינים. אלו מחייבים העדפת האינטראס הציבורי על פני האינטראס האישי של הנאשם.

התנאים המצביעים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "ציפורה" המאוחרת לה, לפיהם ניתן להורות על המונעות מהרשעה של הנאשם, אינם מתקינים.

על כן, הרשותו של הנאשם תיוותר על כנה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בכוא בית המשפט לגוזר את דיןו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובנסיבות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקל שיקולים ונסיבות אשר אין חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפוגעים, כאמור, מעשיו של הנאשם הינם הגנה על פרטיותו של הפרט ותחושים הביטחוני הפיזית והנפשית. כן, פגע הנאשם בסדרי משטר תקינים בחברה מותקנת ובין היתר, בתקינות עובדות רשות אכיפת החוק.

Hebira zo - יש בכוחה כדי לפגוע בטוהר ההליך השיפוטי ולכרסם אושיות משפט. חומרת עבירות אלו טמונה בכך הרבה אשר עלול להיגרם כתוצאה מביצוען, הן לפרט והן לציבור בכללותן.

יפים דברי כב' הנשיא (בדים) שمبر בע"פ 526/90 בלזר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) 133 (1991) (פסקה 41):

"הרי מובן, כי בסכsoon - פלילי או אזרחי... אסור להפעיל כל אמצעי וכל תכיסיס כדי להביא לשינוי עמדת היריב או עדיו, ועיקרו של דבר, אם כבר ה才华 קירה רשות על פי דין, אסור לסתובב את העד בפעולות לחץ ובהטרדות, גם אם הדבר עשוי להביא לתוצאה

המקווה, היינו לשינוי עמדת העד. דין העונשין מגנים על האינטרס הציבורי, המתבטא בחטירה לבירור נאות של האשמה פלילית בכניסות הרשמיים הניטראליים, המקיימים אותה שעה את החקירה או את המשפט".

בחינת מידת הפגיעה בערכיים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה פגיעה ממשית.

בחינת מדיניות העונשה הנוגנת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחוב. מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מוותנה לבין מספר חדשני מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במעשהיו וחסר זמן שיפוטי יקר. לכן, יש ליתן משקל מסוימים. עוד יש ליתן משקל לכך כי שירות המבחן ציין בתסוקירו כי הסיכוי להישנות התנוגות אלימה מצדו של הנאשם הינו נמוך וכך, גם חמורתה הצפואה של התנוגות. עוד ניתן משקל לכך שהעבירה אותה ביצע הנאשם מצויה ברף התחתון.

לאחר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, הני גוזרת על הנאשם ארבעה חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לפחות עבור עבירה בה הורשע.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום קנס בסכום של 1,000 ש"ח או 4 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בשני תשלוםים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 17/11/1 והשני ביום 17/12/1. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכם לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.